

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2022. gada 15. martā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Vienots finanšu pakalpojumu tirgus –
Tirgus ļaunprātīga izmantošana – Direktīva 2003/6/EK un Direktīva 2003/124/EK – “Iekšējā
informācija” – Jēdziens – “Precīza rakstura” informācija – Informācija par gaidāmu tāda raksta
publicēšanu presē, kurš attiecas uz tirgus baumām par finanšu instrumentu emitentu –
Iekšējās informācijas izpaušanas prettiesiskais raksturs – Izņēmumi – Regula (ES)
Nr. 596/2014 – 10. pants – Iekšējās informācijas izpaušana, izpildot parastos profesionālos
pienākumus – 21. pants – Iekšējās informācijas izpaušana žurnālistikas nolūkiem –
Preses brīvība un vārda brīvība – Žurnālista veikta informācijas par gaidāmo raksta publicēšanu
presē izpaušana vienam no saviem parastajiem avotiem

Lietā C-302/20

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *cour d'appel de Paris*
(Parīzes apelācijas tiesa, Francija) iesniedza ar 2020. gada 9. jūlija lēmumu un kas Tiesā reģistrēts
tajā pašā dienā, tiesvedībā

A

pret

Autorité des marchés financiers (AMF),

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], priekšsēdētāja vietnieks L. Bejs Larsens
[*L. Bay Larsen*], palātu priekšsēdētāji A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*], A. Prehala [*A. Prechal*],
K. Jirimēe [*K. Jürimäe*], K. Likurģs [*C. Lycourgos*], N. Jēskinens [*N. Jääskinen*], I. Ziemele un
J. Pasers [*J. Passer*], tiesneši Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], T. fon Danvics [*T. von Danwitz*],
M. Safjans [*M. Safjan*], F. Biltšens [*F. Biltgen*] (referents), A. Kumins [*A. Kumin*] un N. Vāls
[*N. Wahl*],

ģenerāladvokāte: J. Kokote [*J. Kokott*],

sekretāre: V. Džakobo [*V. Giacobbo*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2021. gada 22. jūnija tiesas sēdi,

* Tiesvedības valoda – franču.

nemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- A vārdā – *G. Roch* un *S. Poisson*, advokātes,
- *Autorité des marchés financiers (AMF)* vārdā – *M. Delorme* un *A. du Passage*, pārstāvji,
- Francijas valdības vārdā – *E. De Moustier* un *A.-L. Desjonquères*, kā arī *E. Leclerc*, pārstāvji,
- Spānijas valdības vārdā – *L. Aguilera Ruiz* un *J. Rodríguez de la Rúa Puig*, pārstāvji,
- Zviedrijas valdības vārdā – *O. Simonsson* un *J. Lundberg*, kā arī *C. Meyer-Seitz*, *A. Runeskjöld*, *M. Salborn Hodgson*, *H. Shev*, *H. Eklinder* un *R. Shaksavan Eriksson*, pārstāvji,
- Eiropas Komisijas vārdā – *D. Tryantafyllou*, *T. Scharf* un *J. Rius*, pārstāvji,
- Norvēģijas valdības vārdā – *T. M. Tobiassen*, *K. K. Næss* un *P. Wennerås*, kā arī *T. H. Aarthun*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus 2021. gada 16. septembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/6/EK (2003. gada 28. janvāris) par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām (tirgus ļaunprātīgu izmantošanu) (OV 2003, L 96, 16. lpp.) 1. panta 1. punktu, Komisijas Direktīvas 2003/124/EK (2003. gada 22. decembris), ar ko Direktīvu 2003/6/EK īsteno attiecībā uz iekšējās informācijas definīciju un publisku izziņošanu, kā arī tirgus manipulācijas definīciju (OV 2003, L 339, 70. lpp.), 1. panta 1. punktu, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 596/2014 (2014. gada 16. aprīlis) par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu (tirgus ļaunprātīgas izmantošanas regula) un ar ko atceļ Direktīvu 2003/6/EK un Komisijas Direktīvas 2003/124/EK, 2003/125/EK un 2004/72/EK (OV 2014, L 173, 1. lpp.) 10. un 21. pantu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp A un *Autorité des marchés financiers (AMF)* (Finanšu tirgus uzraudzības iestāde, Francija) par šīs pēdējās minētās iestādes lēmumu uzlikt A naudas sodu par informācijas izpaušanu, kas attiecas uz gaidāmu tādu rakstu publicēšanu presē, kuros izpaustas tirgus baumas par pārņemšanas piedāvājumu attiecībā uz biržā kotētām sabiedrībām.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Direktīva 2003/6

3 Direktīvas 2003/6 1., 2. un 12. apsvērumi bija formulēti šādi:

“(1) Patiesi vienots finanšu pakalpojumu tirgus ir izšķiroši nozīmīgs ekonomiskai izaugsmei un darba vietu izveidošanai [Eiropas Savienībā].

(2) Lai finanšu tirgus būtu vienots un efektīvs, ir vajadzīga tirgus integritāte. Ekonomiskā izaugsme un labklājība nebūs iespējama, ja vērtspapīru tirgu darbība nebūs vienmērīga un sabiedrība neuzticēsies šiem tirgiem. Tirgus ļaunprātīga izmantošana kaitē finanšu tirgu integritātei un vājina sabiedrības uzticību vērtspapīriem un atvasinātajiem instrumentiem.

[..]

(12) Tirgus ļaunprātīga izmantošana ietver iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijas. Tiesību aktu mērķis attiecībā uz iekšējās informācijas ļaunprātīgas izmantošanas novēršanu ir tāds pats kā attiecībā uz tirgus manipulāciju novēršanu: nodrošināt [Savienības] finanšu tirgu integritāti un paaugstināt investoru uzticību minētajiem tirgiem. [..]”

4 Saskaņā ar šīs direktīvas 1. panta 1. punkta pirmo daļu:

“Šajā direktīvā:

1) “iekšēja informācija” ir kāda precīza rakstura informācija, kas nav nodota atklātībai un kas tieši vai netieši attiecas uz vienu vai vairākiem finanšu instrumentu emitentiem vai vienu vai vairākiem finanšu instrumentiem, un kas, ja to nodotu atklātībai, varētu ievērojami ietekmēt attiecīgo finanšu instrumentu cenas vai saistīto atvasināto finanšu instrumentu cenas.”

5 Minētās direktīvas 2. panta 1. punktā bija noteikts:

“Dalībvalstis jebkurai otrajā daļā minētajai personai, kurai ir iekšēja informācija, aizliedz izmantot šo informāciju, tieši vai netieši, uz sava vai uz trešās personas rēķina iegādājoties vai realizējot tos finanšu instrumentus, uz kuriem minētā informācija attiecas, vai mēģinot tos iegādāties vai realizēt.

Pirmā daļā attiecas uz jebkuru personu, kurai ir minētā informācija:

[..]

c) sakarā ar to, ka tai – saistībā ar darbu, profesiju vai pienākumiem – ir pieeja informācijai [..]

[..].”

6 Šīs pašas direktīvas 3. pantā bija paredzēts:

“Dalībvalstis jebkurai personai, uz ko attiecas 2. pantā paredzētais aizliegums, liedz:

a) izpaust iekšējo informāciju kādai citai personai, ja vien šāda izpaušana nenotiek, veicot savam darbam, profesijai vai pienākumiem parastas darbības;

[..].”

Direktīva 2003/124

7 Direktīvas 2003/124 1.–3. apsvērums bija formulēts šādi:

“(1) Saprātīgi ieguldītāji pieņem lēmumus par ieguldījumiem, pamatojoties uz informāciju, kas tiem jau ir pieejama, tas ir, pamatojoties uz iepriekš pieejamu informāciju. Tādēļ jautājums par to, vai saprātīgs ieguldītājs, pieņemot lēmumu par ieguldījumiem, ņemtu vērā kādu noteiktu informāciju, ir jāizvērtē, pamatojoties uz iepriekš pieejamo informāciju. Šādi izvērtējot, jāņem vērā šādas informācijas paredzamā ietekme ar to saistītā emitenta vispārējās darbības kontekstā, informācijas avota uzticamība un jebkādi citi tirgus rādītāji, kas varētu ietekmēt finanšu instrumentu vai atvasināto finanšu instrumentu, kurš konkrētajos apstākļos saistīts ar šo informāciju.

(2) Vēlāk pieejamo informāciju var izmantot, lai pārbaudītu pieņēmumu, ka iepriekšējā informācija bija tāda, kas var atsaukties uz vērtspapīru cenu, bet vēlāk pieejamo informāciju nedrīkst izmantot, lai vērstos pret kādu, kas izdarīja pamatotus secinājumus no informācijas, kas tam bija iepriekš pieejama.

(3) Juridiskā noteiktība [tiesiskā drošība] attiecībā uz tirgus dalībniekiem jāveicina, stingrāk nosakot divus elementus, kas ir būtiski iekšējās informācijas definēšanai, proti, precīzu šādas informācijas raksturu un tās iespējamās ietekmes nozīmi attiecībā uz finanšu instrumentu vai saistītu atvasinātu finanšu instrumentu cenām.”

8 Šīs direktīvas 1. pantā “Iekšējā informācija” bija paredzēts:

“1. Lai piemērotu [Direktīvas 2003/6] 1. panta 1. punktu, uzskata, ka informācijai ir precīzs raksturs, ja tā norāda uz pastāvošu apstākļu kopumu vai tādu apstākļu kopumu, par kuriem ir pamats uzskatīt, ka tie iestāsies, vai arī bijušo notikumu vai notikumu, par kuru ir pamats uzskatīt, ka tas notiks, un tā ir pietiekami specifiska, lai ļautu izdarīt secinājumu par šā apstākļu kopuma vai notikuma iespējamo ietekmi uz finanšu instrumentu vai saistītu atvasinātu finanšu instrumentu cenām.

2. Lai piemērotu Direktīvas [2003/6] 1. panta 1) punktu, “informācija, kas, ja to nodotu atklātībai, varētu ievērojami ietekmēt attiecīgo finanšu instrumentu cenas vai saistīto atvasināto finanšu instrumentu cenas”, ir informācija, ko saprātīgs ieguldītājs, iespējams, izmantotu kā daļēju pamatu ieguldījumu lēmumiem.”

Regula Nr. 596/2014

9 Direktīvas 2003/6 un 2003/124 kopš 2016. gada 3. jūlija tika atceltas ar Regulu Nr. 596/2014.

10 Saskaņā ar Regulas Nr. 596/2014 2., 7. un 77. apsvērumu:

“(2) Lai finanšu tirgus būtu vienots, efektīvs un pārredzams, ir vajadzīga tirgus integritāte. Ekonomiskā izaugsme un labklājība nebūs iespējama, ja vērtspapīru tirgu darbība nebūs vienmērīga un sabiedrība neuzticēsies šiem tirgiem. Tirgus ļaunprātīga izmantošana kaitē finanšu tirgu integritātei un vājina sabiedrības uzticību vērtspapīriem un atvasinātajiem instrumentiem.

[..]

(7) Tirgus ļaunprātīga izmantošana ir jēdziens, kas ietver nelikumīgu rīcību finanšu tirgos, un šīs regulas nozīmē tā būtu jāsaprot kā iekšējās informācijas izmantošana tirdzniecībā, šādas informācijas nelikumīga izpaušana un tirgus manipulācija. Šāda rīcība kavē pilnīgu un atbilstīgu tirgus pārredzamību, kas ir visu integrēto finanšu tirgu dalībnieku veikto tirdzniecības darījumu priekšnoteikums.

[..]

(77) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā [..]. Tādēļ regula būtu jāinterpretē un jāpiemēro saskaņā ar minētajām tiesībām un principiem. Jo īpaši tad, ja šajā regulā ir atsauce uz noteikumiem par preses brīvību un vārda brīvību citos plašsaziņas līdzekļos, kā arī noteikumiem vai kodeksiem, kas attiecas uz žurnālista profesiju, minētās brīvības būtu jāņem vērā tādā veidā, kā tās garantē Savienība un dalībvalstis un kā tās ir atzītas [Eiropas Savienības Pamattiesību hartas] 11. pantā un citos attiecīgos noteikumos.”

11 Šīs regulas 8. panta “Iekšējās informācijas izmantošana tirdzniecībā” 4. punktā ir noteikts:

“Šis pants attiecas uz jebkuru personu, kuras rīcībā ir iekšējā informācija, jo:

[..]

c) personai ir piekļuve informācijai, izpildot darbu, profesionālos vai dienesta pienākumus; vai

[..].”

12 Minētās regulas 10. panta “Iekšējās informācijas nelikumīga izpaušana” 1. punktā ir paredzēts:

“Piemērojot šo regulu, iekšējās informācijas nelikumīga izpaušana notiek, ja personas rīcībā ir iekšējā informācija un tā minēto informāciju izpauž jebkurai citai personai, izņemot gadījumus, kad izpaušanu veic, izpildot parastos darbu, profesionālos vai dienesta pienākumus.

Šis punkts attiecas uz jebkuru fizisko un juridisko personu 8. panta 4. punktā minētajās situācijās un apstākļos.”

13 Šīs pašas regulas 14. panta c) punktā ir paredzēts, ka persona nevar nelikumīgi izpaust iekšējo informāciju.

- 14 Regulas Nr. 596/2014 21. pants “Informācijas atklāšana vai izplatīšana plašsaziņas līdzekļos” ir formulēts šādi:

“Piemērojot 10. pantu, 12. panta 1. punkta c) apakšpunktu un 20. pantu, gadījumos, kad informācija ir atklāta vai izplatīta un ieteikumi ir sagatavoti vai izplatīti žurnālistikas nolūkiem vai citiem izteiksmes veidiem plašsaziņas līdzekļos, šādu informācijas atklāšanu vai izplatīšanu novērtē, ņemot vērā noteikumus, kas attiecas uz preses brīvību un izteiksmes brīvību citos plašsaziņas līdzekļos, un noteikumus vai kodeksus, kas attiecas uz žurnālista profesiju, ja vien:

- a) attiecīgās personas vai personas, kas ar šīm personām ir cieši saistītas, no šādas informācijas atklāšanas vai izplatīšanas tieši vai netieši negūst kādas priekšrocības vai peļņu; vai
- b) informācijas atklāšana vai izplatīšana netiek īstenota, lai maldinātu tirgu attiecībā uz finanšu instrumentu piedāvājumu, pieprasījumu vai cenu.”

Francijas tiesības

- 15 *Règlement général de l’Autorité des marchés financiers* (Finanšu tirgus uzraudzības iestādes Vispārīgie noteikumi), redakcijā, kas ir piemērojama pamatlīdētā (turpmāk tekstā – “*RGAMF*”), 621-1. pantā ir paredzēts:

“Iekšējā informācija ir precīza informācija, kas nav nodota atklātībai un kas tieši vai netieši attiecas uz vienu vai vairākiem finanšu instrumentu emitentiem vai vienu vai vairākiem finanšu instrumentiem, un kas, ja to nodotu atklātībai, varētu ievērojami ietekmēt attiecīgo finanšu instrumentu cenas vai saistīto finanšu instrumentu cenas.

Informācija ir uzskatāma par precīzu, ja tajā ir norādīts uz apstākļu kopumu vai arī jau iestājušos vai iespējamu notikumu un ja no tās var izdarīt secinājumu par šo apstākļu vai šī notikuma iespējamo ietekmi uz attiecīgo finanšu instrumentu vai ar tiem saistīto finanšu instrumentu cenām.

Informācija, kas, ja to nodotu atklātībai, varētu ievērojami ietekmēt attiecīgo finanšu instrumentu cenas vai saistīto atvasināto finanšu instrumentu cenas, ir informācija, ko saprātīgs ieguldītājs, iespējams, izmantotu kā daļēju pamatu ieguldījumu lēmumiem.”

- 16 *RGAMF* 622-1. pants ir formulēts šādi:

“Ikvienai personai, kas minēta 622-2. pantā, ir jāatturas no tās rīcībā esošās iekšējās informācijas izmantošanas [..].

Tai arī jāatturas:

1° paziņot šo informāciju citai personai ārpus savu parasto darba, profesionālo vai dienesta pienākumu izpildes vai citiem mērķiem, nevis tiem, kuru dēļ tā sākotnēji tai tikusi izpausta;

[..].”

17 *RGAMF* 622-2. pantā ir noteikts:

“622-1. pantā paredzētais atturēšanās pienākums attiecas uz ikvienu personu, kurai ir iekšējā informācija tādēļ, ka:

[...]

3° tai ir piekļuve informācijai, izpildot darba, profesionālos vai dienesta pienākumus, kā arī piedaloties finanšu darījuma sagatavošanā un izpildē;

[..]

Šie pienākumi atturēties attiecas arī uz jebkuru personu, kuras rīcībā ir iekšējā informācija un kas zina vai tai būtu jāzina, ka tā ir iekšējā informācija.

[..]”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 18 Vairākus gadus A strādāja par žurnālistu dažādos Lielbritānijas dienas laikrakstos, pēdējā viņa darbavieta bija *Daily Mail*. Savā profesionālajā darbībā viņš rubrikā “Tirgus attiecības” publicēja rakstus, kuros tika atspoguļotas tirgus baumas. A tostarp ir autors diviem no šiem rakstiem par vērstpapīriem, kuru tirdzniecība tika atļauta *Euronext*,– šie raksti tika publicēti minētā dienas laikraksta tīmekļvietnē *Mail Online*.
- 19 Pirmajā no šiem rakstiem, kas tika publicēts 2011. gada 8. jūnijā, bija aplūkots iespējams sabiedrības *LVMH* pārņemšanas piedāvājums, saskaņā ar kuru notiktu sabiedrības *Hermès* vērtspapīru iegāde par cenu 350 EUR par akciju, kas atbilda 86 % prēmijai salīdzinājumā ar šo vērtspapīru cenu tirgus slēgšanas brīdī šī raksta publicēšanas dienā. Nākamajā dienā pēc šīs publikācijas šī cena palielinājās par 0,64 %, sākot no akciju tirgus sesijas atvēršanas, pēc tam par 4,55 % šīs sesijas laikā.
- 20 Otrajā no minētajiem rakstiem, kas tika publicēts 2012. gada 12. jūnijā, bija norādīts, ka sabiedrības *Maurel & Prom* vērtspapīri varētu būt pārņemšanas piedāvājuma priekšmets un piedāvātā iegādes cena esot aptuveni 19 EUR par akciju, kas atbilda prēmijai 80 % apmērā salīdzinājumā ar šo vērtspapīru pēdējo cenu tirgus slēgšanas brīdī. Tam sekoja fakts, ka nākamajā dienā pēc šī raksta publicēšanas tirgus slēgšanas brīdī akciju cena palielinājās par 17,69 %. 2012. gada 14. jūnijā sabiedrība *Maurel & Prom* noliedza šīs baumas.
- 21 *AMF* veiktajā izmeklēšanā tika atklāts, ka neilgi pirms šo abu rakstu publicēšanas atsevišķas personas, kas ir Lielbritānijas rezidenti, bija izdevušas rīkojumus iegādāties attiecīgi sabiedrību *Hermès* un *Maurel & Prom* vērtspapīrus, bet uzreiz pēc šīs publikācijas tās savas nostājas mainīja.
- 22 Ar 2016. gada 23. februāra vēstuli *AMF* Izmeklēšanas un kontroles departaments informēja visas attiecīgās personas, tostarp A, par darbībām, kuru izdarīšana tām var tikt pārņemta, ņemot vērā minētā departamenta izmeklētāju konstatējumus. Ņemot vērā šī paša departamenta sagatavoto izmeklēšanas ziņojumu, 2016. gada 19. jūlijā tika nolemts paziņot tām pārņemtos iebildumus.

- 23 Tādējādi ar 2016. gada 7. decembra vēstuli *AMF* nosūtīja A paziņojumu par iebildumiem, kurā tā viņam pārmeta, ka, pārkāpjot *RGAMF* 622-1. un 622-2. pantu, viņš ir paziņojis divām personām – B un C – iekšēju informāciju par gaidāmu divu rakstu publicēšanu, kuros ir atspoguļotas baumas par *Hermès* un *Maurel & Prom* vērtspapīru pārņemšanas piedāvājumu iesniegšanu.
- 24 Ar 2018. gada 24. oktobra lēmumu *AMF* Sankciju komisija atsevišķus A pārņemtos iebildumus atzina par pamatotiem un uzlika viņam naudas sodu 40 000 EUR apmērā. Tā tostarp uzskatīja, ka pamatlietā aplūkotā informācija, kas attiecas uz gaidāmu tādu rakstu publicēšanu presē, kuros ir atspoguļotas baumas par darījumiem ar biržā kotētiem vērtspapīriem, atbilst nosacījumiem, lai to varētu kvalificēt kā “iekšēju informāciju”, un konstatēja, ka A šo iekšējo informāciju par sabiedrības *Hermès* vērtspapīriem bija paziņojis B un C, savukārt informāciju par sabiedrības *Maurel & Prom* vērtspapīriem – C.
- 25 Izskatot pret šo lēmumu celto prasību, iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, pirmkārt, vai informācija par gaidāmu tāda raksta publicēšanu presē, kurā ir atspoguļotas tirgus baumas attiecībā uz finanšu instrumentu emitentu, ir uzskatāma par “iekšēju informāciju” Direktīvas 2003/6 1. panta 1. punkta izpratnē, it īpaši, vai šajā gadījumā pamatlietā aplūkotajai informācijai ir “precīzs raksturs” “iekšējas informācijas” definīcijas izpratnē.
- 26 Atsaucoties uz Direktīvas 2003/124 1. panta 1. punktā paredzēto “precīza rakstura” informācijas definīciju, iesniedzējtiesa jautā, vai pamatlietā aplūkotā informācija ir pietiekami precīza šīs tiesību normas izpratnē, lai no tās varētu izdarīt secinājumu par tās iespējamo ietekmi uz attiecīgo finanšu instrumentu cenām.
- 27 Šajā ziņā iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai, lai informāciju par gaidāmu raksta publicēšanu presē varētu uzskatīt par “pietiekami precīzu”, tādām ir jābūt pašam raksta saturam, un, attiecīgā gadījumā, vai, kā apgalvo A, pati tirgus baumu būtība izslēdz to, ka tai varētu piemist nepieciešamā precizitāte.
- 28 Ņemot vērā pamatlietas konkrētos apstākļus, iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot arī, kāda ietekme uz konkrētās informācijas precīzā rakstura vērtējumu, pirmkārt, ir norādei uz cenu, kas piedāvāta saistībā ar iespējamu pārņemšanas piedāvājumu attiecībā uz konkrēto finanšu instrumentu emitentu vērtspapīriem, otrkārt, žurnālista, kurš ir parakstījis rakstus presē, kuros ir atspoguļotas baumas, atpazīstamībai, kā arī preses izdevuma, kurš ir nodrošinājis šo rakstu publicēšanu, reputācijai un, treškārt, tam, ka minētajiem rakstiem faktiski bija *ex post* jūtama ietekme uz to vērtspapīru cenu, uz kuriem attiecas minētās baumas.
- 29 Otrkārt, gadījumā, ja pamatlietā aplūkotā informācija tiktu kvalificēta kā iekšēja informācija, iesniedzējtiesa jautā, vai tad, ja šādu informāciju ir izpaudis žurnālists vienam no saviem parastajiem informācijas avotiem, šādu izpaušanu var uzskatīt par tādu, kas ir veikta “žurnālistikas nolūkiem” Regulas Nr. 596/2014 21. panta izpratnē. Tā kā šai tiesību normai nav ekvivalentas normas Direktīvā 2003/6, iesniedzējtiesa uzskata, ka to pamatlietas faktiskajiem apstākļiem var piemērot ar atpakaļejošu spēku kā mazāk stingru tiesību normu salīdzinājumā ar šīs direktīvas normām.
- 30 Turklāt iesniedzējtiesa jautā par saikni starp Regulas Nr. 596/2014 21. pantu un tās 10. pantu, uz kuru ir atsauce minētajā 21. pantā un saskaņā ar kuru iekšējās informācijas izpaušana ir prettiesiska, izņemot, ja izpaušanu veic, izpildot parastos darba, profesionālos vai dienesta pienākumus. Gadījumā, ja minētais 10. pants būtu piemērojams pamatlietā aplūkotās informācijas izpaušanai, iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai saskaņā ar 2005. gada 22. novembra spriedumu

Grøngaard un *Bang* (C-384/02, EU:C:2005:708) šī izpaušana ir attaisnojama tikai tad, ja tā ir noteikti nepieciešama, izpildot žurnālista profesionālos pienākumus, un ja ar to ir ievērots samērīguma princips.

31 Šādos apstākļos *cour d'appel de Paris* (Parīzes Apelācijas tiesa, Francija) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

- “1) a) Vai Direktīvas [2003/6] 1. panta 1. punkta [pirmā daļa] kopā ar Direktīvas [2003/124] 1. panta 1. punktu ir jāinterpretē tādējādi, ka informācija, kas attiecas uz gaidāmo rakstu presē, kurā atspoguļotas tirgus baumas par finanšu instrumenta emitentu, atbilst precizitātes prasībai, kas šajos pantos ir paredzēta, lai to varētu kvalificēt par iekšēju informāciju?
- b) Vai tas, ka rakstā presē, kura gaidāmajā publikācijā ir iekļauta attiecīgā informācija, kā tirgus baumas ir minēta iespējamā pārņemšanas piedāvājuma cena, ietekmē attiecīgās informācijas precizitātes novērtējumu?
- c) Vai žurnālista, kurš parakstījis rakstu, atpazīstamība, preses izdevuma, kurš to publicējis, reputācija, un šīs publikācijas faktiski jūtāmā (*ex post*) ietekme uz to vērtspapīru cenu, kuri minēti šajā publikācijā, ir tādi elementi, kuriem ir nozīme, lai novērtētu attiecīgās informācijas precīzo raksturu?
- 2) Gadījumā, ja [attiecīgā] informācija [...] atbilst nepieciešamajai precizitātes prasībai:
- a) Vai Regulas [Nr. 596/2014] 21. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka žurnālists “žurnālistikas nolūkos” ir izpaudis vienam no saviem parastajiem [informācijas] avotiem informāciju par gaidāmo viņa raksta publikāciju attiecībā uz tirgus baumām?
- b) Vai atbilde uz šo jautājumu it īpaši ir atkarīga no tā, vai šis avots bija vai nebija informējis žurnālistu par tirgus baumām, un vai informācijas par gaidāmo raksta publicēšanu izpaušana bija vai nebija lietderīga, lai no šā avota iegūtu skaidrojumus par baumu ticamību?
- 3) [...] [V]ai Regulas (ES) Nr. 596/2014 10. un 21. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, pat tad, ja žurnālists izpauž iekšējo informāciju “žurnālistikas nolūkos” [šī] 21. panta izpratnē, izpaušanas likumīgais vai nelikumīgais raksturs ir jāizvērtē, ņemot vērā, vai tā ir veikta “izpildot parastos [...] [žurnālista] profesionālos pienākumus” [šī] 10. panta izpratnē?
- 4) [...] [V]ai Regulas (ES) Nr. 596/2014 10. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai iekšējās informācijas izpaušana notiktu, izpildot parastos žurnālista profesionālos pienākumus, tai ir jābūt absolūti nepieciešamai šīs profesijas īstenošanai un tai ir jāatbilst samērīguma principam?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

32 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 2003/6 1. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka iekšējās informācijas kvalifikācijas mērķiem “precīza rakstura” informācija šīs tiesību normas un Direktīvas 2003/124 1. panta 1. punkta izpratnē var būt informācija par gaidāmo tāda raksta publicēšanu presē, kurā ir atspoguļotas tirgus baumas par finanšu instrumenta emitentu, un vai minētā precīzā rakstura novērtējumā ir nozīme tam, ka šajā

- rakstā ir norādīta cena, par kādu tiks iegādāti šī emitenta vērtspapīri saistībā ar iespējamo pārņemšanas piedāvājumu, minēto rakstu parakstījušā žurnālista un tā publicēšanu nodrošinājušā preses izdevuma identitāte, kā arī šīs publikācijas faktiskā ietekme uz šo vērtspapīru cenu.
- 33 Ir jāatgādina, ka Direktīvas 2003/6 1. panta 1. punktā paredzētā jēdziena “iekšējā informācija” definīcija ietver četrus būtiskus elementus. Pirmkārt, runa ir par precīza rakstura informāciju. Otrkārt, šī informācija nav nodota atklātībai. Treškārt, tā tieši vai netieši attiecas uz vienu vai vairākiem finanšu instrumentiem vai to emitentiem. Ceturtkārt, ja to nodotu atklātībai, tā varētu ievērojami ietekmēt attiecīgo finanšu instrumentu cenu vai saistīto atvasināto finanšu instrumentu cenu (spriedums, 2015. gada 11. marts, *Lafonta* (C-628/13, EU:C:2015:162, 24. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 34 Šajā gadījumā pamatlietā aplūkoto informāciju, kas attiecas uz gaidāmo tādu rakstu publicēšanu presē, kuros ir atspoguļotas tirgus baumas par biržā kotētu sabiedrību vērtspapīru pārņemšanas piedāvājumu, minēto rakstu autors ir izpaudis diviem no saviem parastajiem informācijas avotiem. Iesniedzējtiesas ieskatā šī informācija atbilst iepriekšējā punktā minētajam jēdziena “iekšējās informācijas” definīcijas otrajam līdz ceturtajam elementam. Attiecībā uz ceturto elementu tā pamato šo konstatējumu, pirmkārt, ar apsvērumu, ka, tā kā tā papildināja pastāvošās spekulācijas saistībā ar attiecīgajiem vērtspapīriem, saprātīgs ieguldītājs savus lēmumus par ieguldījumiem varēja daļēji balstīt uz minēto informāciju, un, otrkārt, ar šo vērtspapīru cenu svārstībām, kas notikušas pēc attiecīgo rakstu publicēšanas. Turpretī tā pauž šaubas par to, vai šajā gadījumā pastāv šīs definīcijas pirmais elements, kas attiecas uz šīs informācijas precīzo raksturu.
- 35 Ir jānorāda, ka, lai stiprinātu tiesisko noteiktību finanšu tirgu dalībniekiem, Direktīvas 2003/124 mērķis, kā tas ir atspoguļots tās 3. apsvērumā, tostarp ir precizēt pirmo elementu.
- 36 Tādējādi saskaņā šīs direktīvas 1. panta 1) punktu ir jāuzskata, ka informācijai ir “precīzs raksturs”, ja tā atbilst diviem nosacījumiem: pirmkārt, tā norāda uz pastāvošu apstākļu kopumu vai tādu apstākļu kopumu, par kuriem var pamatoti uzskatīt, ka tie iestāsies, vai arī uz notikušu notikumu vai notikumu, par kuru var pamatoti uzskatīt, ka tas notiks, un, otrkārt, tai ir jābūt pietiekami precīzai, lai no tās varētu secināt šī apstākļu kopuma vai šī notikuma iespējamo ietekmi uz attiecīgo finanšu instrumentu vai ar tiem saistītu atvasinātu finanšu instrumentu cenām.
- 37 Konkrētajā gadījumā iesniedzējtiesa uzskata, ka iepriekšējā punktā minētais pirmais nosacījums ir izpildīts, jo pamatlietā aplūkotajā informācijā ir minēts notikums, proti, gaidāmā rakstu publicēšana presē, attiecībā uz kuru var pamatoti uzskatīt, ka tā notiks. Tai savukārt ir šaubas par to, vai konkrētajā gadījumā ir izpildīts iepriekšējā punktā minētais otrais nosacījums. It īpaši tā jautā, vai, lai informāciju par gaidāmo raksta publicēšanu presē, kurā ir norādīti tā galvenie elementi, varētu uzskatīt par “pietiekami precīzu” minētā otrā nosacījuma izpratnē, tādām ir jābūt arī šī raksta saturam.
- 38 Attiecībā uz otro nosacījumu no Tiesas judikatūras izriet, ka saskaņā ar nozīmi, kas parasti tiek piešķirta Direktīvas 2003/124 1. panta 1. punktā izmantotajam formulējumam, pietiek ar to, ka informācija ir pietiekami konkrēta vai specifiska, lai tā varētu tikt uzskatīta par pamatu, kas ļauj novērtēt, vai visi apstākļi vai šajā informācijā minētais notikums, kāds tas raksturots šī sprieduma 36. punktā, var ietekmēt to finanšu instrumentu cenas, uz kuriem attiecas šī informācija. Līdz ar to Tiesa uzskata, ka ar šo tiesību normu no jēdziena “iekšējā informācija” ir izslēgta “vienīgi neskaidra

vai vispārīga informācija, kas neļauj izdarīt nekādus secinājumus par tās iespējamo ietekmi uz attiecīgo finanšu instrumentu cenu” (spriedums, 2015. gada 11. marts, *Lafonta*, C-628/13, EU:C:2015:162, 31. punkts).

- 39 Šajā ziņā iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai pēc savas būtības baumas ietilpst “neskaidras vai vispārīgas informācijas” kategorijā minētās judikatūras izpratnē, kā rezultātā informācija par gaidāmu tāda raksta publicēšanu presē, kurā ir atspoguļotas baumas, nevar tikt kvalificēta kā “iekšēja informācija”.
- 40 Vispirms ir jānorāda, ka pamatlietā aplūkotā informācija par tādu rakstu publicēšanu saistībā ar tirgus baumām par paredzētajiem pārņemšanas piedāvājumiem, attiecas uz divu veidu atsevišķiem notikumiem nākotnē, proti, pirmkārt, rakstu publicēšanu un, otrkārt, uz šajos rakstos minēto piedāvājumu izteikšanu. Kā izriet no šī sprieduma 37. punkta, iesniedzējtiesa balstās uz lielu varbūtību, ka pirmā veida notikumi iestāsies, kad tā uzskata, ka ir izpildīts pirmais šī sprieduma 36. punktā minētais nosacījums par to, ka informācijai ir jābūt precīza rakstura Direktīvas 2003/6 1. panta 1. punkta un Direktīvas 2003/124 1. panta 1. punkta izpratnē. Savukārt attiecībā uz otro šī sprieduma 36. punktā minēto nosacījumu iesniedzējtiesai ir šaubas par to, vai pietiekamā precizitāte, kas saistībā ar pirmo nosacījumu ir atzīta attiecībā uz gaidāmo rakstu publicēšanu presē, pati par sevi ļauj konstatēt, ka šim apstāklim var būt ietekme uz šajā informācijā minēto finanšu instrumentu cenām tādējādi, ka arī šis otrais nosacījums ir izpildīts, vai arī, vai attiecīgo rakstu saturam arī ir jāatbilst šai precizitātes prasībai, konkrētajā gadījumā attiecībā uz tirgus baumām par iespējamo otrā veida notikumu iestāšanos, proti paredzamo piedāvājumu izteikšanu.
- 41 Ir jāuzskata, ka informācijas par raksta gaidāmo publicēšanu presē precīzais raksturs minēto tiesību normu izpratnē ir cieši saistīts ar šajā rakstā ietvertās informācijas precīzo raksturu. Proti, tā kā vispār nav precizēta publicējamā informācija, informācija par šo publikāciju neļauj izdarīt secinājumus par tās iespējamo ietekmi uz attiecīgo finanšu instrumentu cenām saskaņā ar Direktīvas 2003/124 1. panta 1. punktu.
- 42 Pēc šī precizējuma ir jānorāda, pirmkārt, ka no paša Direktīvas 2003/124 1. panta 1. punkta formulējuma, saskaņā ar kuru uzskata, ka informācija ir “precīza rakstura”, ja tostarp tajā ir minēts notikums, par kuru var pamatoti uzskatīt, ka tas notiks, un ja tā ir pietiekami precīza, lai izdarītu secinājumus par šī notikuma iespējamo ietekmi uz attiecīgo finanšu instrumentu cenām, izriet, ka ir jāveic katra atsevišķa gadījuma vērtējums. Tādējādi informācijas precīzo raksturu hipotētiski nevar izslēgt tikai tādēļ vien, ka tā ietilpst tādas konkrētas informācijas kategorijā kā informācija par gaidāmu tādu rakstu publicēšanu, kuros ir atspoguļotas tirgus baumas saistībā ar iespējamu pārņemšanas piedāvājuma izteikšanu.
- 43 Šāda izslēgšana turklāt būtu pretrunā Direktīvas 2003/6 mērķim, kas, kā izriet no tās 2. un 12. apsvēruma, ir nodrošināt Savienības finanšu tirgu integritāti un stiprināt ieguldītāju uzticēšanos šiem tirgiem, un šī uzticēšanās it īpaši balstās uz to, ka tie būs vienlīdzīgā stāvoklī un tiks aizsargāti pret iekšējās informācijas prettiesisku izmantošanu (spriedums, 2015. gada 11. marts, *Lafonta*, C-628/13, EU:C:2015:162, 21. punkts un tajā minētā judikatūra). Šīs direktīvas 2. panta 1. punktā noteiktā iekšējās informācijas ļaunprātīgas izmantošanas aizlieguma mērķis ir nodrošināt līgumslēdzēju vienlīdzību biržas darījumos, izvairoties no tā, ka kāds no tiem, kura rīcībā ir iekšējā informācija un kurš tādēļ atrodas labvēlīgākā situācijā attiecībā pret citiem ieguldītājiem, gūst labumu uz to personu rēķina, kas to nezina (spriedums, 2009. gada 23. decembris, *Spector Photo Group* un *Van Raemdock* (C-45/08, EU:C:2009:806, 48. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

- 44 Kā ģenerālvokāte būtībā ir norādījusi secinājumu 49. punktā, tas, ka ieguldītājs zināja par gaidāmu baumu publicēšanu, noteiktos apstākļos var būt pietiekami, lai viņš būtu labvēlīgākā situācijā salīdzinājumā ar citiem ieguldītājiem.
- 45 Līdz ar to, ja tiktu uzskatīts, ka informāciju nevar kvalificēt par “iekšēju informāciju” Direktīvas 2003/6 1. panta 1. punkta izpratnē tikai tādēļ, ka tā attiecas uz baumu publicēšanu, jo liela daļa informācijas, kas var ietekmēt attiecīgo finanšu instrumentu cenas, neietilptu šīs direktīvas piemērošanas jomā un tādējādi to varētu izmantot finanšu tirgu dalībnieki, kuru rīcībā tā ir un kuri no tā gūst labumu uz to personu rēķina, kas to nezina (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 28. jūnijs, *Geltl*, C-19/11, EU:C:2012:397, 36. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 46 No šiem apsvērumiem izriet, ka nevar izslēgt, ka informācija var tikt uzskatīta par tādu, kurai ir precīzs raksturs Direktīvas 2003/6 1. panta 1. punkta un Direktīvas 2003/124 1. panta 1. punkta izpratnē tikai tādēļ, ka tā attiecas uz gaidāmu raksta par tirgus baumām publicēšanu.
- 47 Ņemot to vērā, otrkārt, ir jāpārbauda baumu attiecībā uz iespējamo pārņemšanas piedāvājuma izteikšanu precizitātes pakāpe, lai novērtētu, vai informācija par tāda raksta publicēšanu, kurā ir atspoguļotas šādas baumas, faktiski atbilst otrajam minētajā punktā paredzētajam nosacījumam par konkrētās publikācijas iespējamo ietekmi uz attiecīgo finanšu instrumentu vai ar tiem saistīto atvasināto finanšu instrumentu cenām. Tomēr šajā vērtējumā nevar abstrahēties no tā, ka baumu precīzais raksturs tiek ņemts vērā, nevis lai noteiktu, vai tās kā tādas ir pietiekami precīzas, lai no tām varētu izdarīt secinājumus par ietekmi uz attiecīgo finanšu instrumentu cenām, bet gan lai noteiktu, vai informācija par gaidāmo raksta publicēšanu, kurā ir ietvertas šīs baumas, ir pietiekami precīza, lai no tās izdarītu secinājumu par ietekmi, kādu var izraisīt šī publikācija.
- 48 Protams, baumas, kā norāda A, raksturo nenoteiktības pakāpe. Tomēr ticamība ir faktors, kas ir jānosaka katrā atsevišķā gadījumā. Tā kā baumu ticamībai ir nozīme, lai noteiktu, vai informācija par gaidāmā raksta, kurā šīs baumas ir ietvertas, publicēšanu ir pietiekami precīza, lai no tās varētu izdarīt secinājumus par ietekmi uz cenām, kādu šī publikācija var izraisīt, šajā nolūkā tostarp ir jāņem vērā minēto baumu satura precizitātes pakāpe, kā arī šo baumu izplatījušā avota ticamība.
- 49 Šajā ziņā informācija, kurā ir atspoguļoti tādi elementi kā pamatlietā aplūkotajās preses publikācijās minētie, kuros ir norādīts gan attiecīgā finanšu instrumentu emitenta nosaukums, gan sagaidāmā pārņemšanas piedāvājuma nosacījumi, nevar tikt kvalificēta kā “neskaidra vai vispārīga informācija, kas neļauj izdarīt nekādus secinājumus par tās iespējamo ietekmi uz attiecīgo finanšu instrumentu cenu” šī sprieduma 38. punktā minētās judikatūras izpratnē.
- 50 Šajā kontekstā tas, ka cena, kas piedāvāta finanšu instrumentu emitenta vērtspapīru iegādei, ir minēta kā daļa no baumām par šo vērtspapīru pārņemšanas piedāvājumu, var ietekmēt attiecīgās informācijas precīzā rakstura vērtējumu. Ņemot to vērā, šāda norāde nav nepieciešama, lai kvalificētu informāciju par šīm baumām kā “precīzu”, jo tajā ir ietverti citi elementi, kas attiecas uz minēto pārņemšanas piedāvājumu. Proti, kā šo secinājumu 51. punktā ir norādījusi ģenerālvokāte, šāds piedāvājums parasti ietver pārņemšanas prēmiju par akcijas cenu, kas ļauj tirgum novērtēt iespējamo ietekmi uz šo cenu.
- 51 Informācijas par tā nākamo publicēšanu precīzo raksturu, lai novērtētu iespējamo ietekmi uz attiecīgo finanšu instrumentu vai ar tiem saistīto atvasināto finanšu instrumentu cenām, var pastiprināt ne tikai attiecīgā raksta saturs, bet arī citi elementi. Šajā ziņā rakstu parakstījušā žurnālista, kā arī šo rakstu publicēšanu nodrošinājušā preses izdevuma atpazīstamība var tikt

uzskatīta par noteicošo atkarībā no lietas apstākļiem, jo šie elementi ļauj novērtēt attiecīgo baumu ticamību, un ieguldītāji attiecīgā gadījumā var prezumēt, ka tie nāk no avotiem, kurus šis žurnālists un šis preses izdevums uzskata par ticamiem.

- 52 No tā izriet, ka, ja atsevišķas personas ir informētas par to, ka raksts, kurš kuru katru brīdi tiks publicēts, ietvers šī sprieduma 50. punktā minēto informāciju, kā arī attiecīgā gadījumā šī raksta autora un preses izdevuma, kas nodrošinās tā publiskošanu, identitāti, šādām norādēm, tā kā tās ir vērstas uz to, lai pastiprinātu baumu, kas tiks atspoguļotas rakstā, ticamību, var būt nozīme, lai novērtētu, vai informācija par gaidāmo šāda raksta publicēšanu ir pietiekami precīza, lai tā varētu izdarīt secinājumu par ietekmi uz cenām, ko šī publikācija var izraisīt.
- 53 Turklāt iesniedzējtiesa jautā, vai publikācijas faktiski jūtāmā (*ex post*) ietekme uz vērtspapīru, uz kuriem tā attiecas, cenu ir nozīme, lai novērtētu informācijas par šo publikāciju precīzo raksturu.
- 54 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka attiecībā uz Direktīvas 2003/6 1. panta 1. punktā ietvertās “iekšējās informācijas” definīcijas ceturto elementu, proti, ka informācija, ja tā tiktu nodota atklātībai, var jūtami ietekmēt attiecīgo finanšu instrumentu cenu, Direktīvas 2003/124 2. apsvērumā ir noteikts, ka vēlāk pieejamo informāciju var izmantot, lai pārbaudītu pieņēmumu, ka iepriekšējā informācija bija tāda, kas var atsaukties uz vērtspapīru cenu, bet vēlāk pieejamo informāciju nedrīkst izmantot, lai vērstos pret kādu, kas ir izdarījis pamatotus secinājumus no informācijas, kas tam bija iepriekš pieejama.
- 55 Informācija, kas, ja tā tiktu nodota atklātībai, var jūtami ietekmēt attiecīgo vērtspapīru cenu, parasti ir jāuzskata par tādu, kas atbilst minētās definīcijas pirmajam elementam, proti, ka informācijai ir precīzs raksturs, jo informācijas publicēšana principā nevar radīt šādu ietekmi, ja šai informācijai kā tādai nav šāda rakstura.
- 56 Līdz ar to publikācijas faktiskā ietekme uz šajā publikācijā minēto vērtspapīru cenu var būt *ex post* pierādījums par informācijas par minēto publikāciju precīzo raksturu. Savukārt ar to vien nepietiek, lai, neveicot citu pirms minētās publikācijas zināmu vai izpaustu elementu pārbaudi, konstatētu šādu precīzu raksturu.
- 57 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2003/6 1. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka iekšējās informācijas kvalifikācijas mērķiem “precīza rakstura” informācija šīs tiesību normas un Direktīvas 2003/124 1. panta 1. punkta izpratnē var būt informācija par gaidāmo tāda raksta publicēšanu presē, kurā ir atspoguļotas tirgus baumas par finanšu instrumentu emitentu, un ka minētā precīzā rakstura vērtējumā ir nozīme tam – ja vien tas ir izpausts pirms šīs publicēšanas –, ka šajā rakstā ir norādīta cena, par kādu tiks iegādāti šī emitenta vērtspapīri saistībā ar iespējamo pārņemšanas piedāvājumu, kā arī minēto rakstu parakstījušā žurnālista un tā publicēšanu nodrošinājušā preses izdevuma identitāte. Ar šīs publikācijas faktisko ietekmi uz tajā minēto vērtspapīru cenu – lai gan tā var būt *ex post* pierādījums par minētās informācijas precīzo raksturu – vien nav pietiekami, lai, neveicot citu pirms minētās publikācijas zināmu vai izpaustu elementu pārbaudi, konstatētu šādu precīzu raksturu.

Par otro līdz ceturto prejudiciālo jautājumu

Ievada apsvērumi

- 58 Otrais līdz ceturtais jautājums ir par to, kā interpretēt Regulas Nr. 596/2014, kura tika pieņemta pēc pamatlietas faktisko apstākļu norises, 10. un 21. pantu. Iesniedzējtiesa uzskata, ka 21. pantā tomēr ir ietvertas mazāk stingras normas nekā Direktīvā 2003/6 ietvertajās, kas bija spēkā šo faktisko apstākļu norises laikā, un ka līdz ar to šis pants ar atpakaļejošu spēku ir jāpiemēro minētajiem faktiskajiem apstākļiem. Šīs tiesas ieskatā ar minēto pantu ir ieviests īpašs režīms, kas nav paredzēts Direktīvā 2003/6 un kura mērķis tostarp ir ierobežot tāda pārkāpuma kvalifikāciju, kuru veido iekšējās informācijas nelikumīga izpaušana, ja attiecīgā izpaušana notiek žurnālistikas nolūkiem.
- 59 Šajā ziņā, kā ģenerālvokāte ir norādījusi secinājumā 68. punktā, tas, vai Regulas Nr. 596/2014 21. panta normas ir mazāk stingras attiecīgajā jomā nekā Direktīvā 2003/6 paredzētās, kā rezultātā tās ir faktiski piemērojamas pamatlietā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 6. oktobris, *Delvigne*, C-650/13, EU:C:2015:648, 53. punkts), ir atkarīgs no veida, kādā šis pants ir jāinterpretē. Turklāt, lai gan šīs regulas 10. pants atbilst Direktīvas 2003/6 3. panta a) punktam un tādējādi to nevar uzskatīt par tādu, kurā ir paredzēts mazāk stingrs noteikums nekā šajā pēdējā minētajā tiesību normā paredzētais, no minētajā 21. pantā ietvertās atsauces uz šo 10. pantu izriet, ka šo pantu normas ir cieši saistītas un tās nevar tikt piemērotas atsevišķi. Līdz ar to uzreiz nav iespējams konstatēt, ka minētās regulas 10. pantam un minētās direktīvas 3. pantam ir tieši tāda pati nozīme un tvērums attiecībā uz žurnālista veiktu iekšējās informācijas izpaušanu.
- 60 Šādos apstākļos jautājums par Regulas Nr. 596/2014 10. un 21. panta piemērojamību pamatlietā attiecas uz otrā līdz ceturta jautājuma izskatīšanu pēc būtības (pēc analogijas skat. spriedumu, 2021. gada 28. oktobris, *Komisija za protivodeystvie na koruptsiyata i za otnemane na nezakonno pridobitoto imushtestvo*, C-319/19, EU:C:2021:883, 25. punkts un tajā minētā judikatūra).

Par lietas būtību

– Par otro jautājumu

- 61 Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 596/2014 21. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka žurnālists ir izpaušis informāciju “žurnālistikas nolūkiem” šī panta izpratnē, ja viņš vienam no saviem parastajiem informācijas avotiem ir izpaušis informāciju par gaidāmo viņa parakstīta raksta, kurā ir atspoguļotas tirgus baumas, publicēšanu.
- 62 No Regulas Nr. 596/2014 21. panta izriet, ka tostarp šīs regulas 10. panta, kas attiecas uz iekšējās informācijas nelikumīgu izpaušanu, mērķiem, ja informācija tiek izpausta žurnālistikas nolūkiem vai citu izteiksmes veidu plašsaziņas līdzekļos mērķiem, šī izpaušana tiek izvērtēta, ņemot vērā noteikumus, kas reglamentē preses brīvību un vārda brīvību citos plašsaziņas līdzekļos, kā arī žurnālista profesiju reglamentējošos noteikumus, ja vien persona, kura šo informāciju izpauž, vai ar to cieši saistītas personas, tieši vai netieši negūst labumu no informācijas izpaušanas vai ka šai personai ar šo izpaušanu nav nodoma maldināt tirgu.

- 63 Lai noteiktu, vai izpaušana “žurnālistikas nolūkiem” šī 21. panta izpratnē attiecas uz gadījumu, kad žurnālists izpauž informāciju kādam no saviem parastajiem informācijas avotiem, vai tikai uz izziņošanu sabiedrībai, izmantojot presi vai citus plašsaziņas līdzekļus, ir jāatgādina, ka, interpretējot Savienības tiesību normu, ir jāņem vērā ne tikai tās teksts, bet arī tās konteksts un tiesiskā regulējuma, kurā šī norma ir ietverta, mērķi.
- 64 Attiecībā uz Regulas Nr. 596/2014 21. panta formulējumu ir jākonstatē, ka vārdi “žurnālistikas nolūkiem” attiecas uz tādas informācijas izpaušanu, kuras mērķis ir žurnālistikas darbība, un līdz ar to ne obligāti tikai uz tādas informācijas izpaušanu, kuru veido informācijas publicēšana pati par sevi, bet arī uz tādas informācijas izpaušanu, kas attiecas uz procesu, kura rezultātā notiek šāda publicēšana.
- 65 Attiecībā uz Regulas Nr. 596/2014 kontekstu un mērķiem no tās 2. apsvēruma izriet, ka šīs regulas mērķis ir nodrošināt finanšu tirgu integritāti, aizliedzot tirgus ļaunprātīgu izmantošanu, piemēram, iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un nelikumīgu iekšējās informācijas izpaušanu. No minētās regulas 77. apsvēruma arī izriet, ka šis mērķis ir jāsasniedz, ievērojot Eiropas Savienības Pamattiesību hartā (turpmāk tekstā – “Harta”) noteiktās pamattiesības un principus, it īpaši preses brīvību un vārda brīvību citos plašsaziņas līdzekļos, kādi tie ir garantēti Savienībā un dalībvalstīs, kā arī nostiprināti Hartas 11. pantā un turklāt minēti Regulas Nr. 596/2014 21. pantā.
- 66 Lai tiktu ievērota šo pamatbrīvību nozīme demokrātiskā sabiedrībā, ar to saistītie jēdzieni, arī jēdziens “žurnālistikas nolūkiem”, ir jāinterpretē plaši (pēc analogijas skat. spriedumu, 2019. gada 14. februāris, Buivids, C-345/17, EU:C:2019:122, 51. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 67 Turklāt, interpretējot Hartas 11. pantu, saskaņā ar tās 52. panta 3. punktu ir jāņem vērā Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūra attiecībā uz 1950. gada 4. novembrī Romā parakstītās Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 10. pantu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 14. februāris, Buivids, C-345/17, EU:C:2019:122, 65. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 68 No šīs judikatūras izriet, ka ne tikai publikācijas, bet arī sagatavošanas darbi publikācijai, kā, piemēram, žurnālista veikta datu vākšana, kā arī izpētes un izmeklēšanas darbības, ir daļa no preses brīvības, kāda tā nostiprināta minētās konvencijas 10. pantā, un tādējādi tie ir aizsargāti (šajā nozīmē skat. ECT, 2006. gada 25. aprīlis, *Dammann* pret Šveici, CE:ECHR:2006:0425JUD007755101, 52. punkts, un ECT, 2017. gada 27. jūnijs, *Satakunnan Markkinapörssi Oy* un *Satamedia Oy* pret Somiju, CE:ECHR:2017:0627JUD000093113, 128. punkts).
- 69 Līdz ar to, lai gan žurnālistikas darbības galīgais mērķis ir izpaust informāciju sabiedrībai, ir jāuzskata, ka informācijas izpaušana žurnālistikas nolūkiem Regulas Nr. 596/2014 21. panta izpratnē var būt izpaušana, veicot šo darbību, un tostarp arī izpaušana, kuru žurnālists veic saistībā izpētes darbiem publikācijas sagatavošanai.
- 70 Runājot par pamatlietu, tas tā varētu būt it īpaši iesniedzējtiesas norādītajā gadījumā, kad informācijas par gaidāmu raksta publicēšanu izpaušanas mērķis ir pārbaudīt vai saņemt skaidrojumus par šajā rakstā ietvertajām baumām, neatkarīgi no tā, vai šīs izpaušanas adresāts ir vai nav minētās baumas avots. Minētajai tiesai ir jāizvērtē, vai konkrētajā gadījumā tas tā patiešām ir bijis.

71 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz otro jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 596/2014 21. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka žurnālists ir izpaudis informāciju “žurnālistikas nolūkiem” šī panta izpratnē, ja viņš kādam no saviem parastajiem informācijas avotiem ir izpaudis informāciju par gaidāmu viņa parakstīta raksta, kurā ir atspoguļotas tirgus baumas, publicēšanu presē, ja šī izpaušana ir nepieciešama, lai ļautu veikt žurnālistikas darbību, kas ietver izpētes darbus publikācijas sagatavošanai.

– Par trešo un ceturto jautājumu

72 Ar trešo un ceturto jautājumu, kuri ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 596/2014 10. un 21. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka žurnālista veikta iekšējās informācijas izpaušana žurnālistikas nolūkiem ir likumīga vai nelikumīga atkarībā no tā, vai tā ir notikusi, veicot žurnālista profesijai parastas darbības.

73 Regulas Nr. 596/2014 10. panta 1. punktā ir paredzēts, ka iekšējās informācijas nelikumīga izpaušana, kas ir aizliegta ar šīs pašas regulas 14. panta c) punktu, notiek tad, ja personas rīcībā ir iekšējā informācija un tā minēto informāciju izpauž jebkurai citai personai, izņemot gadījumus, kad izpaušanu veic, izpildot parastos darba, profesionālos vai dienesta pienākumus.

74 Tā kā šī iekšējās informācijas nelikumīgas izpaušanas definīcija ir izklāstīta minētajā 10. pantā “Regulas [Nr. 596/2014] mērķiem”, tā ir jāizskata par piemērojamu šīs regulas 21. pantā minētajās situācijās. To apstiprina šīs pēdējās minētās tiesību normas formulējums, kas attiecas uz iekšējās informācijas izpaušanas žurnālistikas nolūkiem vērtējumu šīs regulas 10. panta mērķiem.

75 No tā izriet, ka Regulas Nr. 596/2014 21. pants nav autonomas pamats, atkāpjoties no šīs regulas 10. panta, lai noteiktu iekšējās informācijas izpaušanas žurnālistikas nolūkiem likumīgumu vai nelikumīgumu. Šādai noteikšanai ir jābalstās uz šo 10. pantu, vienlaikus ņemot vērā minētajā 21. pantā ietvertos precizējumus.

76 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka Regulas Nr. 596/2014 10. panta 1. punkts, lasot to kopsakarā ar šīs regulas 14. panta c) punktu, būtībā atbilst Padomes Direktīvas 89/592/EEK (1989. gada 13. novembris), ar ko koordinē noteikumus par iekšējas informācijas ļaunprātīgu izmantošanu (OV 1989, L 334, 30. lpp.), 3. panta a) punktam, kā arī Direktīvas 2003/6 3. panta a) punktam, kuros dalībvalstīm bija noteikts pienākums aizliegt izpaust iekšēju informāciju. It īpaši, paredzot, ka iekšējās informācijas izpaušana nav nelikumīga, ja tā notiek, veicot savam darbam, profesijai vai pienākumiem parastas darbības, Regulas Nr. 596/2014 10. pantā ir ietverts tāds pats izņēmums no aizlieguma izpaust iekšējo informāciju kā minētajās šīs direktīvas tiesību normās.

77 Turklāt, kā izriet it īpaši no Regulas Nr. 596/2014 2. apsvēruma, šīs regulas tāpat kā pirms tās spēkā esošo minēto direktīvu mērķis ir aizsargāt finanšu tirgu integritāti un stiprināt ieguldītāju uzticēšanos, kas balstās tostarp uz pieņēmumu, ka viņi atradīsies vienlīdzīgā stāvoklī un tiks aizsargāti pret iekšējās informācijas prettiesisku izmantošanu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2009. gada 23. decembris, *Spector Photo Group et Van Raemdonck*, C-45/08, EU:C:2009:806, 47. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

78 Līdz ar to Regulas Nr. 596/2014 10. panta 1. punktā ietvertais izņēmums, tāpat kā Direktīvas 89/592 3. panta a) punktā minētais izņēmums, paredz nosacījumu par ciešu saikni starp iekšējās informācijas izpaušanu un darba, profesijas vai funkciju veikšanu, lai attaisnotu šādu izpaušanu. Principā tas ir jāinterpretē šauri, jo iekšējās informācijas izpaušana ir likumīga tikai tad,

ja tā ir noteikti nepieciešama šādu funkciju veikšanai un ar to tiek ievērots samērīguma princips, kā Tiesa to ir norādījusi 2005. gada 22. novembra spriedumā *Grøngaard un Bang* (C-384/02, EU:C:2005:708, 31. un 34. punkts).

- 79 Ņemot to vērā, ir jāatgādina, ka lietā, kurā tika taisīts minētais spriedums, personas, kuras izpauđa attiecīgo iekšējo informāciju, bija attiecīgi darbinieku pārstāvis sabiedrības valdē, kurš vienlaikus bija arī koncerna sadarbības komitejas loceklis, kā arī arodbiedrības priekšsēdētājs.
- 80 Ja žurnālists izpauž iekšēju informāciju “žurnālistikas nolūkiem” Regulas Nr. 596/2014 21. panta izpratnē, minētais izņēmums, kā tas būtībā ir norādīts šī sprieduma 65. un 66. punktā, ir jāinterpretē tādējādi, lai saglabātu šīs tiesību normas lietderīgo iedarbību, ņemot vērā tās mērķi, kāds tas ir norādīts arī šīs regulas 77. apsvērumā, proti, preses brīvības un vārda brīvības ievērošanu citos plašsaziņas līdzekļos, kas it īpaši ir garantētas ar Hartas 11. pantu (pēc analogijas skat. spriedumu, 2019. gada 29. jūlijs, *Spiegel Online*, C-516/17, EU:C:2019:625, 55. punkts).
- 81 Tādējādi no Regulas Nr. 596/2014 10. panta izrietošā prasība, lai šāda izpaušana būtu nepieciešama žurnālista profesijas veikšanai, kā arī šīs izpaušanas samērīgums ir jāizvērtē, ņemot vērā, ka šis 10. pants, tā kā tas ir Hartas 11. pantā garantēto pamattiesību ierobežojums, ir jāinterpretē atbilstoši tās 52. panta 1. punktā noteiktajām prasībām.
- 82 Līdz ar to, pirmkārt, attiecībā uz prasību, ka šādai izpaušanai ir jābūt nepieciešamai žurnālistikas darbības veikšanai, kas ietver, kā tas ir uzsvērts šī sprieduma 71. punktā, izpētes darbus publikāciju sagatavošanai, tostarp ir jāņem vērā nepieciešamība žurnālistam pārbaudīt informāciju, kuru viņš ir ieguvis.
- 83 Līdz ar to, kā ģenerālvokāte būtībā ir norādījusi secinājumā 97. punktā, ja tāda izpaušana kā pamatlietā ir veikta raksta publicēšanai presē, ir jāpārbauda, vai šī izpaušana ir pārsniegusi to, kas bija nepieciešams, lai pārbaudītu šajā rakstā ietvertu informāciju. It īpaši, runājot par informācijas par tirgus baumām pārbaudi, vajadzības gadījumā ir jāizvērtē, vai žurnālistam bija nepieciešams izpaust trešai personai ne vien attiecīgo baumu saturu kā tādu, bet arī specifisku informāciju par gaidāmu raksta, kurā ir atspoguļotas šīs baumas, publicēšanu.
- 84 Otrkārt, lai noteiktu, vai šāda izpaušana ir samērīga Regulas Nr. 596/2014 10. panta izpratnē, ir jāpārbauda, vai preses brīvības ierobežojums, ko šādas izpaušanas aizliegums radītu, nebūtu pārmērīgs salīdzinājumā ar kaitējumu, ko šāda izpaušana var radīt finanšu tirgu integritātei.
- 85 Kā viens no elementiem, kas ir jāņem vērā, veicot šo novērtējumu, pirmkārt, ir šāda aizlieguma iespējamā preventīvā iedarbība žurnālistikas darbības veikšanai, tostarp izpētes darbu publikācijas sagatavošanai.
- 86 Otrkārt, ir arī jāpārbauda, vai, izpaužot attiecīgo informāciju, žurnālists ir rīkojies, ievērojot viņa profesiju reglamentējošos noteikumus, kā, piemēram, Regulas Nr. 596/2014 21. pantā minētos noteikumus. Tomēr, kā secinājumā 103. punktā ir norādījusi ģenerālvokāte, šo žurnālistikas profesiju reglamentējošo noteikumu ievērošana kā tāda neļauj secināt, ka iekšējās informācijas izpaušana bija samērīga Regulas Nr. 596/2014 10. panta izpratnē.

- 87 Treškārt, kā secinājumu 100. punktā ir norādījusi ģenerāladvokāte, ir jāņem vērā arī attiecīgās iekšējās informācijas izpaušanas negatīvā ietekme uz finanšu tirgu integritāti. It īpaši, tā kā iekšējās informācijas ļaunprātīga izmantošana tika veikta pēc šīs izpaušanas, tā var izraisīt finansiālus zaudējumus citiem ieguldītājiem un vidējā termiņā – uzticēšanās zaudēšanu finanšu tirgiem.
- 88 No tā izriet, ka iekšējās informācijas izpaušana kaitē ne vien atsevišķu ieguldītāju privātajām interesēm, bet arī – vispārīgāk – sabiedrības interesēm nodrošināt pilnīgu un atbilstīgu tirgus pārskatāmību, lai aizsargātu tās integritāti un garantētu visu ieguldītāju uzticēšanos, kā tas ir atgādināts šī sprieduma 77. punktā. Līdz ar to iesniedzējtiesai ir jāņem vērā tas, ka sabiedrības intereses, kuras var būt aizsargātas ar šādu izpaušanu, ir pretrunā ne tikai privātajām interesēm, bet arī tāda paša rakstura interesēm (pēc analogijas skat. ECT, 2007. gada 10. decembris, *Stoll* pret Šveici, CE:ECHR:2007:1210JUD006969801, 116. punkts).
- 89 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz trešo un ceturto jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 596/2014 10. un 21. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka žurnālista veikta iekšējās informācijas izpaušana ir likumīga, ja tā ir jāuzskata par nepieciešamu viņa profesijas veikšanai un tāda, ar kuru tiek ievērots samērīguma princips.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 90 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/6/EK (2003. gada 28. janvāris) par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām (tirgus ļaunprātīgu izmantošanu) 1. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka iekšējās informācijas kvalifikācijas mērķiem “precīza rakstura” informācija šīs tiesību normas un Komisijas Direktīvas 2003/124/EK (2003. gada 22. decembris), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/6/EK īsteno attiecībā uz iekšējās informācijas definīciju un publisku izziņošanu, kā arī tirgus manipulācijas definīciju, 1. panta 1. punkta izpratnē var būt informācija par gaidāmo tāda raksta publicēšanu presē, kurā ir atspoguļotas tirgus baumas par finanšu instrumentu emitentu, un ka minētā precīzā rakstura vērtējumā ir nozīme tam – ja vien tas ir izpausts pirms šīs publicēšanas –, ka šajā rakstā ir norādīta cena, par kādu tiks iegādāti šī emitenta vērtspapīri saistībā ar iespējamo pārņemšanas piedāvājumu, kā arī minēto rakstu parakstījušā žurnālista un tā publicēšanu nodrošinājušā preses izdevuma identitāte. Ar šīs publikācijas faktisko ietekmi uz tajā minēto vērtspapīru cenu, lai gan tā var būt *ex post* pierādījums par minētās informācijas precīzo raksturu, vien nav pietiekami, lai, neveicot citu pirms minētās publikācijas zināmu vai izpaustu elementu pārbaudi, konstatētu šādu precīzu raksturu.
- 2) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 596/2014 (2014. gada 16. aprīlis) par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu (tirgus ļaunprātīgas izmantošanas regula) un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/6/EK un Komisijas Direktīvas 2003/124/EK, 2003/125/EK un 2004/72/EK 21. pants ir jāinterpretē tādējādi,

ka žurnālists ir izpaudis informāciju “žurnālistikas nolūkiem” šī panta izpratnē, ja viņš kādam no saviem parastajiem informācijas avotiem ir izpaudis informāciju par gaidāmu viņa parakstīta raksta, kurā ir atspoguļotas tirgus baumas, publicēšanu presē, ja šī izpaušana ir nepieciešama, lai ļautu veikt žurnālistikas darbību, kas ietver izpētes darbus publikācijas sagatavošanai.

- 3) Regulas Nr. 596/2014 10. un 21. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka žurnālista veikta iekšējās informācijas izpaušana ir likumīga, ja tā ir jāuzskata par nepieciešamu viņa profesijas veikšanai un tāda, ar kuru tiek ievērots samērīguma princips.

[Paraksti]